

[Hans Hansen (Rørby).]

Det er ikke Personer, Retsforbundet bekæmper, det er Systemet. Vi vil gerne bevare Respekten ogsaa for vore politiske Modstandere, og skal det nuværende System bestaa, tror jeg for min Del ikke, at vi kan faa stort bedre Mænd end dem, der sidder i Regeringen i Øjeblikket. Derfor er det politisk Hysteri at tale om, at man for enhver Pris skal danne fælles Front mod den nuværende Regering. Vi bekæmper Statsregereriet, som Regeringen fører an i, fordi vi mener, at det er konservativt, og fordi vi mener, at det, Socialdemokratiet efterhaanden er kommet ind i, er en ren Ambulancevirksomhed. Retsforbundet hævder, at det, det drejer sig om, hvis der skal føres virkelig Arbejderspolitik, er, at der fra Regeringens Side skrives ind mod Monopoler og Særrettigheder. Regeringen fører en dygtig Ambulancepolitik, men fører samtidig en Monopolpolitik, hvorved de rige bliver rigere og de fattige faar mere og mere Hjælp behov.

Det forestaaende Valg er ikke blot et Grundlovsvalg, det skal ogsaa an vise den Linie, som Vælgerne ønsker fulgt i dansk Politik, og her er det saa heldigt, at den siddende Regering har haft hele Magten siden Landstingsvalget i 1936 og har haft Tid til at vise, om den evnede at løse Tidens store Problemer. Ingen kan bortforklare, at den arbejdende Befolknings Levevilkaar er forringet under Valutacentralordningen og de andre Ordninger, som skaber højere Priser for Forbrugerne uden at give Producenterne tilsvarende Fordele, ja, endog virker til Skade for Smaabruget. Samtidig er den falske Kapital øget i Jordværdi og i Toldbeskyttelse og i den offentlige Gæld.

Retsforbundet har ene af alle Partier bekæmpet denne Valutacentralpolitik og Ordningspolitik fra første Færd. Vi har vist Vej frem til en retfærdig Lovgivning bygget paa alles lige Ret. Vi har foreslaaet den samfundsskabte Jordværdi inddraget til Fællesskabet og Monopoler og Særrettigheder afviklet ved en lige saa uundgaaelig som retfærdig Likvidation, der fordeles Tabet ligeligt. saa vidt det er menneligt muligt, paa de bestaaende Formuer. Det er en stor og alvorlig Opgave, den største for Tiden, at gøre vort Land til en fri og retfærdig Stat, til en Stat, hvor Retfærdigheden er Maaleinstrumentet. Opgaven er at skabe saadanne Vilkaar for Landets Liv, at Folket paa naturlig Maade bliver en Helhed, inden for hvilken de enkeltes Frihed kan udfoldes og blomstre. Det er

Løsningen af det gamle Problem, Forholdet mellem det kollektive og det personlige mellem Samfund og Borger.

Retfærdigheden er jævn og ligetil. Lad Samfundet, Helheden, Folket faa det, der er dets Ejendom, Jorden, Forudsætningen for vort Liv, og lad hver og en faa Adgang til en Arbejdsplads og Virkeplads og faa Lov til at beholde sit Arbejdes Frugt ubeskaaret. Da faar vi vor Købekraft igen, da faar vi vort Arbejdsmod og vor Livsglæde. Da bliver Teknik og Dygtighed atter til Velsignelse for Menneskene og en Kilde til Stolthed og Velstand. Retfærdighed og Retsindighed i vor Lovgivning er ikke et Maal, det er et Middel til at gøre Folkets Liv stærkt og varigt. Det er Vejen til at skabe Tilfredshed i Folket og store Opgaver løst med demokratiske Midler, og det er igen Vejen til at gøre Folkestyret baa- de stærkt og varigt.

Alfred Jensen: Jeg skal ikke som de øvrige Talere, der har haft Ordet under denne Debat, læse vort Valgmanifest op. Naar jeg tager Ordet, er det, fordi vor Ordfører er forhindret i at være til Stede.

Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger dels i Anledning af Omtalen af vort Parti, dels i Anledning af Politikken i al Almindelighed. Jeg vil allerførst henvende mig til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der ønskede, at vi heroppefra skulde udtale, hvad der var vor Stilling til Diktaturet. Egentlig er der ingen Grund til at svare herpaa, fordi vi saa ofte har svaret paa dette Spørgsmaal, at ethvert Menneske maa kende vor Stilling hertil; men da vi staar over for et Valg, og da det vel skal bruges i Valgkampen, hvis der ingen Svar gives i Dag, vil jeg svare herpaa.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at vi er Tilhængere af, at Folkeflertallet skal styre, og at Folkeflertallets Vilje skal være Lov. Heraf følger ogsaa, at vi vil modsætte os, at Mindretallet skal komme til at øve uberettiget Indflydelse paa Folkeflertallets Vilje og paa den Maade, Folkeflertallet ønsker der skal styres.

Lige før jeg steg her op paa Talerstolen, udtalte det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at han ønskede visse Foranstaltninger truffet, saaledes at Folkestyret kunde bevares, og jeg maa sige, at paa samme Maade er det, vi stiller os til Spørgsmaalet. Vi ønsker, at Folkeflertallets Vilje skal have Lov til at komme til Udtryk, og alle, der ønsker at undergrave denne, at forhindre den i at komme til Udtryk, ønsker vi der skal træffes For-